

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід»: Затв. наказом Міністерства фінансів України від 29.11.99р. № 290. із змінами і доповненнями //Бухгалтерія: ЗбСЗ.-2003.-№7.-С.152-154.
3. Соколов Я.В. Основы теории бухгалтерского учёта / Я.В. Соколов. – М.: Финансы и статистика. – 2000. – 640 с.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Михайлишин Н.П.

*Ткач Андрій,
студент РКзм-52*

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ АНАЛІЗУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У процесі формування ринкового середовища необхідною умовою виживання й основою стабільного становища і розвитку підприємства є здійснення ним ефективної інвестиційної діяльності, що передбачає можливість маневрувати фінансовими ресурсами і шляхом ефективного їх використання, досягти безперервності процесу виробництва та реалізації продукції на основі його постійного розширення і відновлення. Сучасна інвестиційна діяльність підприємств характеризується значним скороченням обсягів нагромаджень, зменшенням частки прибутку підприємств, яку спрямовують на розширення виробництва. Однак, незважаючи на наявність кризових явищ у фінансово-господарській діяльності підприємств, все-таки нагромаджується певний досвід роботи в умовах ринку, відбуваються процеси приватизації і реструктуризації, пошуку нових ефективних механізмів управління, зокрема й інвестиційною діяльністю підприємства.

Відповідно до основних функцій управління інвестиціями на підприємстві (прогнозування, формування інвестиційного портфеля, реалізація інвестиційної стратегії), процес аналізу інвестиційної діяльності можна поділити на три етапи: стратегічний, попередній та поточний аналіз [1].

Метою стратегічного аналізу інвестицій є оцінка доцільності вкладання коштів в той чи інший інвестиційний проект [2], завданнями якого є:

- розробка стратегічних напрямків інвестиційної діяльності підприємства;

- здійснити аналіз формування інвестиційних ресурсів підприємства;
- оцінити інвестиційну привабливість окремих проектів і вибрати найбільш ефективний з них;
- сформувати збалансований інвестиційний портфель, здійснити його оцінку за критеріями прибутковості, ризику і ліквідності.

Оскільки здійснення інвестиційної діяльності вимагає мобілізації значних фінансових ресурсів, то при формуванні інвестиційного портфеля (сукупності об'єктів реального і фінансового інвестування) необхідно включати в нього проекти високої прибутковості. Такі проекти, як правило, пов'язані з високим ризиком. Однак в межах інвестиційного портфеля цей рівень потрібно мінімізувати в розрізі окремих напрямів інвестиційної діяльності. При цьому основну увагу приділяють зменшенню ризику втрати прибутку.

З метою досягнення ефективності управління інвестиційним портфелем, досягнення можливості швидкого реінвестування капіталу в більш вигідні проекти, певна частина портфеля повинна носити високоліквідний характер. Рівень ліквідності визначають інвестиційним кліматом у державі, динамікою інвестиційного ринку і специфікою інвестиційної діяльності підприємства.

Здійснення оперативного аналізу реалізації окремих інвестиційних проектів передбачає формування система показників, що відображає стан реалізації кожного проекту, що дозволяє прийняти рішення про своєчасне припинення неефективних інвестиційних проектів (продаж окремих фінансових інструментів) і реінвестування капіталу. Відповідно – здійснювати коректування інвестиційного портфеля шляхом підбору інвестиційних проектів, куди реінвестується вивільнений капітал.

У процесі ретроспективного аналізу необхідно [3]:

- оцінити загальний обсяг інвестування підприємства та динаміку його зміни за основними напрямками інвестиційної діяльності: будівництво нових об'єктів, придбання основних засобів, інвестиції в нематеріальні активи, довгострокові фінансові вкладення;
- розрахувати частку фінансових і капітальних інвестицій в загальному обсязі інвестицій підприємства;
- дослідити склад, структуру фінансових інвестицій в розрізі довго – короткострокового інвестування;
- оцінити дохідність інвестицій в цілому та в розрізі окремих їх складових.

Отже, у моделі аналізу інвестиційної діяльності чільне місце займає попередній аналіз інвестиційної діяльності, що полягає в аналізі ефективності інвестиційних проектів. Не менш важливим моментом аналізу інвестиційної діяльності є і моніторинг реалізації інвестиційних проектів, як заключний етап інвестування, що передбачає контроль, поточний аналіз та аналіз ефективності використання інвестованого капіталу.

Список використаних джерел:

1. Серединська В.М. Економічний аналіз: навч. посібник/ В.М. Серединська О.М.Загородна, Р.В.Федорович; за ред.. проф.. Р.В.Федоровича. – Тернопіль: Видавництво Астон, 2010. – 416 с.
2. Бланк И.А. Управление инвестициями предприятия / И.А. Бланк – К.: «Ника-Центр», 2003. – 480 с.
3. Редченко К.І. Аудит стратегічних управлінських рішень, прогнозів та проектів: монографія / К. І. Редченко. – Львів: Львівська комерційна академія, 2001. – 402 с.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Серединська В. М.

*Труш Василь,
студент групи РКМ-51*

МЕТОДИКА АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Під час проведення аудиту основних засобів виникає потреба в його плануванні, розподілу робіт на кілька етапів та досягненні на кожному з них поставлених цілей.

Процес проведення аудиту основних засобів можна умовно поділити на такі етапи: підготовчий, основний та узагальнюючий.

На підготовчому етапі укладають договір на проведення аудиту основних засобів, який є основним документом, що засвідчує факт досягнення домовленості між замовником та виконавцем перевірки.

На етапі планування проводять планування об'єктів перевірки, яке допоможе аудиторіві належним чином організувати свою роботу і здійснювати нагляд за роботою своїх асистентів. Важливою складовою планування аудиту є отримання аудитором уявлення про фінансовий стан підприємства, яке допоможе йому сформулювати судження про можливість підприємства продовжити існування в майбутньому.